

Korte lunter og gebisser

Stemmingsbillede fra en togvogn på Kystbanen.

Af Poul Kragelund, Borgerjournalist

KYSTBANEN: Sidder sammenklemt i kystbanetoget på vej mod København. Skal holde et foredrag i en forening i Hovedstaden.

Fisker en dugfrisk avis op af tasken, men lægger den hurtigt tilbage. Kupéens støjniveau er for overvældende. Lukker i stedet øjnene og slår ørerne ud.

Min sidemand - en midaldrende DSB-mand i arbejdstøj - sludrer med en kvinde, der sidder overfor.

Hun er i slutningen af 40'erne - på vej til sit job på et kommunekontor i Rødovre.

Begge er forargede over alle de togpassagerer, der taler alt for meget, for højt og for personligt i mobiltelefon.

Mobilfolket burde tvinges til at gå udenfor, når de skal øvle!

Kærestekontakt

Kritikken står knivskarpt i luftrummet, indtil kvinden pludselig bringer sin kæreste på Amager i spil.

Ham må hun bare altid lige ringe til, når hun er på vej i toget. De har kendt hinanden i 27 år, og han må bare vide, når hun er på vej ud til ham.

DSB-manden forstår hende udmærket. Også han er afhængig af sin mobiltelefon.

Godt nok har han ingen kæreste mere (har to forliste ægteskaber bag sig), men han har en gammel mor i Husum, som han altid ringer til fra toget.

Så mobiltelefoner kan godt være uundværlige...

Ferievaluta

Lidt senere sættes EU på dagsordenen. Unionen er fup og fidus - spild af energi og resurser.

I forbifarten får kvinden dog lige nævnt, at Euroen trods alt er en god ide, som vi bør tage til os - hurtigst muligt.

Den vil gøre det nemmere, når man rejser sydpå i ferierne.

Manden nikker ivrigt.

Og nu fremhæver han de positive værdier, som Unionen i sin tid blev dannet ud fra.

Men bureaukratiet - det har taget overhånd, fastslår han, og alle vores penge fosser direkte ned til sydeuropæerne.

Næste emne, der popper op, er de gældende regler for tandlægetilskud.

Kvinden har læst et sted, at gebistilskuddene er langt mere fordelagtige end tilskuddene til tandreparationer.

Så hvis hun en dag får problemer med sine tænder, som p.t. heldigvis er hvide og friske (hun peger på de to forreste), så...

Vejret, sådan globalt set

På den anden side af midtergangen sidder tre mænd og en kvinde.

Mændene har sat sommervejret på dagsordenen:

"Vi trænger fandeme til lidt reën!" siger den

ene.

Alle ler højt.

»Lortevejr!« siger en anden, og han bakkes straks op. Men så bringes tørken i Afrika pludselig ind i billedet. Og snart lovpriser alle tre mandfolk det frodige danske sommervejr.

Nå, vejr snakken klinger af, og mændene kaster sig i stedet over den aktuelle politiske situation.

En af dem erklærer, at han altid har stemt på liste A, men at det nu er slut med det!

Hende Thorning er sgu for tynd en kop te! Godt nok har hun gode talegaver, men hun falder igennem, når diskussionerne spidser til. Og det med efterlønnen - det er da helt gak-gak.

Det har landet sgu ikke råd til. Hvem skal betale?

Bemærkningen vækker kvinden, der pludselig blander sig:

Man skal ikke glemme, at efterlønnen er tiltænkt hårdt arbejdende, almindelige mennesker. De skal fandeme ikke betale for de riges skattelettelser og bankernes jonglering med vores penge!

Og skal økonomien endelig strammes, er der mange andre håndtag at dreje på!

Hendes bemærkninger mødes med rungende tavshed - men kun midlertidigt.

Så bringes Anders Samuelsen på banen. De tre mænd ved, at Samuelsen har løbet maratonløb - flere gange endda, og at han for nyligt har besejret en sporty tv-vært i en cykelduel.

Den slags imponerer - dog ikke kvinden, der tørt bemærker, at hun har hørt, at Samuelsens lunte er endnu kortere end Haarders. Bemærkning afstedkommer en vis forvirring.

Og så er vi heldigvis fremme ved Østerport Station, hvor flere af os skal af.

Min avis ligger stadig ulæst i tasken, men jeg har fået en del at tænke over.

Blandt andet det med tænderne...

